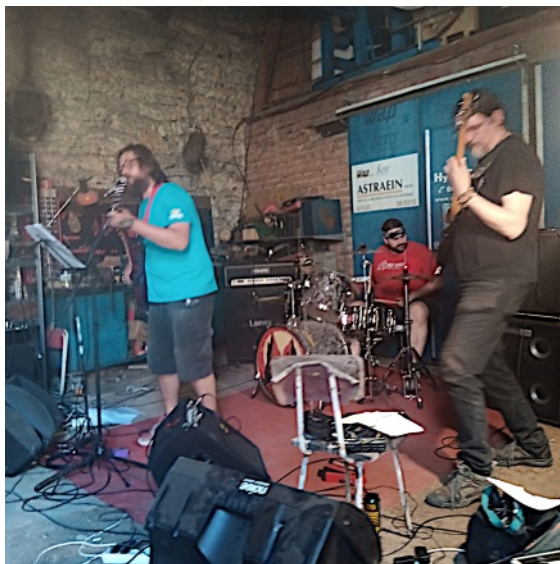

Stodolar - dovětek

Nedělní rána mívají na Stodolaru zvláštní atmosféru, neboť bar funguje až do prvních ranních spojů, ale většinou ještě déle. A tak se za svítání potkávají ti, kteří ještě spát nešli, s těmi, kteří spěchají zahnat ranní žízeň. Povětšinou se tato výměna děje venku u sudu s ohněm, letos to však bylo trochu jinak. Oheň nebyl, neboť ve tři ráno nás přivolaná hlídka měšťáků přinutila ztlumit zvukové projevy, a tedy jsme se zavřeli do stodoly, a na nějaké halekání u ohně jsme na baru dočista zapomněli. Tak, když konečně odbila šestá (tedy

konec oficiálního nočního klidu), a my zjistili, že venku je slunečný den, konečně se opět otevřela vrata stodoly, muzika na baru se opět o něco zesílila a párty se pomalu začala přesouvat ven na dvůr. A jak už to bývá, tak volně ponechaný prostor přitahuje postavy, které se jej snaží zaplnit. A tyto postavy nebyly nikdo jiný, než tříčlenná formace Вечная Rebelie, která si od rána v prázdné stodole uchystala své nádobíčko, aby okolo půl jedenácté ráno spustila svůj přibližně hodinový set. S prvními tóny se začali probouzet i ti, kteří šli teprve před pár hodinami (či minutami) spát, a stodolu postupně počaly zaplňovat postavy v různých stádiích mejdanového rozpoložení. Trio si nebralo servítky a pěkně od začátku do nás začalo sypat jeden flák za druhým v punkovém rytmu. Repertoár tvoří vesměs hitovky Omské Graždanské Oborony, zahrané v poněkud rychlejším a ostřejším tempu. Duch ruského – respektive ještě sovětského, nebo ještě

lépe spíše antisovětského - punku rozvášňuje i první tanečníky, zběsilá souhra tří nástrojů je pak navrch okořeňována thereminovými sóly, která basák generuje při hře přibližováním a oddalováním krku nástroje od antény thereminu, což vytváří i zcela unikátní vizuální efekt. Po zhruba hodinové zběsilé jízdě si pak publikum, tedy vlastně všichni, kdo zůstali v objektu až do rána, vyžádá přídavek (Панк – Моя Жизнь! běloruské anarcho-HC kapely Партия, pozn. red.), a pak už je konec, kapela i zvuk se počnou balit, opět se pustí reprodukováná muzika na baru, a mejdan už ví, že končí, postupně se rozplývá, ale není to smutné, je to nabitě novou energií, která z čista jasna přistála ve Stodolaru v nedělní ráno odněkud z vesmíru...

HMLS

KVÍZ: Poznej české město

ORT VOS

Kalindář

- 5. 6. **Filmová vzpomínka na Pavla Zajíčka a Filipa Topola.** Kde: Nová paliárka (Orebitská 9, Žižkov), kdy: 19:00, vstup dveřmi přes zvonek.
- 12. 6. se koná koncert kapely Hirošima. Kde: Dejvická Nádražka (Václavkova 1, P 6), start: 19h, vstup: dobrovolný.
- 25. – 28. 6. se koná akce **Hait 70.** Vystoupí: Čt – od 17 h: FOUSÁČ, OLDŘICH MŽOUREK NEJML., SOKOLÍČEK... a další. Pá: od 16 h: THE KRISORIS, NEVIDIM, THE QUASIMODO BELLS, PRASEČÍ FARMA, JOHNNY SERVIS, BBZ DE. So: od 15 h: OLIVEROVA DÁLKA, GIGI GANG, SVATOPLUK, HALLY BELLY, HERNABAR, PRINCEZNY, BLUES? To MOROUS. Ne: od 9 h: MŠE LÁDI HERYÁNA ZA PŘÁTELE, KTERÍ TU MOŽNOST SLAVIT 70 NEDOSTALI. PAK ZAHRAJE POHŘEBNÍ KAPELA. Kde: Zámek Horní Libchava

3. 6. Tamra, Anatol

Přejeme vše nejlepší!
Nechť ať žije Tamara,
od večera do rána.
Se všemi Anatoly,
vypijme všechny stoly.

Společně proti
NARCISMU!

**Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak ho někomu dej.**

Obrázek týdne: Trilobit z Hlaváku

(Horní Libchava 1, 471 11), kdy: od čtvrtka, vstup: doporučen 400,- / 4 dny. Spaní na sále.

• 27. 6. se koná **2. Punk attack na Lysolaje.** Vystoupí: NORTH MORES, HELLTER SKELTER, REZONANCE ZEMĚ, CRIPPLECORPS, DEATH IN YOUR YARD (Iz). Kde: Hospoda U Valentů (Nad Pramenem 42, Praha-Lysolaje), konečná MHD 160, 355, kdy: 16:00, vstup: do klobouku.
od čtvrtka, vstup: doporučen 400,- / 4 dny. Spaní možné na sále.

Berličkoví narozeniny

30.5. se konala akce Berlička má narozeniny zase v Počeplicích v punkové DIY dílně 100Dolar. Jelikož stodola před 3 lety vyhořela, toto byla taková kolaudační party. Proběhlo setkání s kamarády a v 6 hodin se začalo hrát. Nebo alespoň začínaly pokusy o hraní.

Nic 32

Avantgardní kapela s velmi proměnlivým obsazením. Tentokrát přijelo 11 lidí. V podstatě hraje zpěvák na ukulele a druhý zpěvák jej doprovází na kazoo. Je tam i basák, který se snaží vlát za touto dvojicí a zbytek je volné hudební těleso generující noise ať už na hudební či nehudební nástroje. Tentokrát však generovali hudební šum tak dobře, až kapelníkovy začaly povolovat nervy a málem se rozpadli v přímém přenosu. Nojo, tak když mají víc nástrojů, než akordů, které hrajou, to se pak funguje v jiném režimu.

4 LIŠKY

Takřka legendární pražská punková kapela vzniknuvší na vysoké škole. Saxofony, harmonika, pozoun, kytara, basa, bicí a čtyři zpěvy. Svižný sound punku z počátku století. Stodola se zaplnila, a bylo plno, žel jen rodinnými příslušníky. Krom prasklé struny se ani nic zvláštního za jejich produkce nestalo.

PRASKLEP

Atmosféra začala houstnout. Tentokrát se připojil i vizuální hráč G. Rádoby se nic nedělo, ale jakmile se nazvučila didgerida, nastalo peklo. Tentokrát se sál zaplnil punkáči. Pogovalo se. Zpěváci chodili dopředu mezi lidi a živil kotel před kapelou. „Já jsem úplně blbej“ byla jednoznačná hudební euforie. Zpěvák

Kratos s mikrofonom narvaným v ústech lezl po čtyřech mezi lidmi. Pogo jak sviň. V písni Kašpárek si dovolil nechat zapojit do zpěvu delay a reverb, což najednou dalo té písni nový rozměr, šlo to k sobě. Takový malý detail a kolik účinku to udělá. Super koncert.

HYDRANT

Rocková kapela s dlouhou historií v klasickém podání dvě kytary, basa, bicí. Hráli rock, bigbít. A když už písně zněly na jedno brdo, kytarista odložil kytaru a vystřelil si

sólo na trubku. Předposlední píseň, překvapení, bubeník si vzal akordeon a zadul. Zpěvák odzpíval part a zase spustili bigbít. Hezké bylo, jak je tato kapela technizovaná, zpěvák měl na zemi monitor, kam se mu promítaly texty a v ruce měl vysílačku, kterou si překlápával stránky. No to byli kouzelní pánové.

KOONDA HOLAA

Tento sólový muzikant byl fenomén. Donesl si vlastní PA, měl 3 kytary, spoustu krabiček a sekvencerů. Dredy po zadek. Vtipné bylo jak tam přišel pro něco na pódium kytarista z Prasklepu... „Cože Koonda Holaa má bráchu?“ Jeho styl bylo meditativní psychedelické blues. Jelikož se zvučil sám, tak nějaký odstup hudba – zpěv měl nějaké mezery, ale to je tak vždy, když se zvučí za bednami. Ale to nevadilo, někdo si tam přinesl židli a talíř s večerí a užíval si performanci.

SVĚTLO NA KONCI PUDINKU

Známě – neznámá kapela hrající avantgardní šanson, která se svými 90 s tracky předvedla neskutečnou performanci. Není moc podobných kapel, které lze k nim přirovnat. Zahráli hit Lumici, nebo Je to Yetti – a jeho žena Yettika, prodávaj narkotika. Zahráli poslední píseň a ještě jednu na přídavek... Ale co je to minutový přídavek? Tak další a další. Nakonec hráli hodinu a půl. Žel do příjezdu policie a důrazného varování, že druhý jejich příjezd už řádně zpoplatní.

Kdo by si však myslel, že akce tímto skončila, byl na omylu. Na baru bylo plno a zábava pulzovala. Nastal klasický stodolový mejdan. Pokec. Rozlitá piva. Balancování s gravitací. Sestupy po schodech, na nichž jen stříliví si rozbijí hubu. Spaní v jogínských pozicích – aneb „výtuh ted' a tady“. Prochcané kalhoty nejdrsnějších jednotlivců atd. Krásný to večer až do rozbřesku.

V neděli dopoledne bylo slíbené punkové překvapení. Tehdy v 10:30 nastoupila formace Вечная Rebelie, která na 100Dolarových koncertech už po 4. hostila nedělní dopoledne. Jak se na punkové akci sluší a patří, na ospalé ráno patří řádný punkový námrd. Hudební trio spustilo ranní pogovou rozčívku pro lidi, kteří ještě vydrželi. Hrál se punk rock v sibiřském stylu obohacený o tereminová sóla. Majitel statku si poprvé za celou akci zapogoval, protože v neděli už nic moc nemusel, a proto se do toho více obul a o to více zářil po akci. 100Dolarem sálala spokojenost, radost a paprsky poledního Slunce. Povedená akce. Jen tak dál.